

pršila tekočino. Če dežuje kmalu po škropljenju, to je v 4 do 5 ur, je treba znova škropiti.

Kako se naj škropi?

Bolje preveč, nego premalo. Paziti se mora, da se pokrije vsak list kolikor mogoče popolnoma in sicer na zgornji strani. Čim hitreje se poškrapljeni list posuši, tem bolje je. Tekočina mora padati na listje v podobi fine rose ali megle; debele kaplje lista ne pokrijejo popolnoma, tudi škropivo lahko zopet hitro odteče.

Pri prvem škropljenju treba paziti tudi na to, da se poškrapijo tudi grozdeki, zakaj tudi te peronospora rada napade.

Škropivo se lahko tudi v gorico prinaša, a pri tem je treba strogo paziti na to, da se zmes pred vsakokratnim zajemanjem dobro premeša. Da za zajemanje železna posoda ni, omenil sem že prej.

Sejmovi. Dne 31. julija v Konjicah, pri Sv. Jakobu v Dolu, v Zagorju in Marenbergu. Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pri Sv. Martinu pod Vurbergom in v Gomilici. Dne 3. avgusta na Spod. Polskavi in v Radgoni. Dne 4. avgusta v Lučanah, na Svetih gorah in v Arnotcah. Dne 5. avgusta v Loki, Trbovljah na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 6. avgusta v Kaniži pri Ptujju, pri Novi cerkvi v Halozah in pri Mariji-Snežni.

Dopisi.

Iz Celja. (Pred veliko slavnostjo.) Kakor je znano, praznujemo dne 7. in 8. avgusta dve slavnosti, katere so sploh v priliki blagoslovljenja dozidanja poslopij ali blagoslovljenja kake društvene zastave po širnem svetu običajne. Celjsko mestno starešinstvo pa je sklenilo, te slavnosti na vsak način zaprečiti; in kakor se sliši po mestu, deluje se na to, da se napravijo ta dneva rabuke, čes, da se bo zagrenila radost ljudstva. Za tega del opozarjamo vse naše somišljenike, da naj se te slavnosti v ogromem številu udeležijo; kajti pokazati moramo, da smo mi gospodarji Spodnjega Štajarja! Prepričan naj bo pa vsaki, da bodemo mi mirno in pravno postopali, ter se nikakor na provokacije ne ozirali. Kakor bodo Celjani z nami postopali, tako bodemo mi prihodnje z njimi postopali, kajti ljudstvo v okolici uvidi, da, ako se zagrozenemu Celjanu zaslužek in dobiček odtegne, tako bode ponižno se uklonil našim zahtevam ter pripoznal, da smo mi zapovedovalci na Spodnjem Štajarju. Vsak kmet bode se strogo držal gesla »Svoji k svojim« in vsak bode od sedaj naprej trgovca, obrtnika, odvetnika izogibal, kateri zoper naš narod nepravno postopa. Združili so se že v več občinah, da se tega prisilstva odkrižajo, in nasprotniku kruh odzamejo. Priporočamo, da se celi Spodnji Štajar postavi na noge, ter brez izgovora drži gesla »Svoji k svojim!«

S Teharjev. (Zborovanje slov. kat.-polit. društva.) Dne 18. julija se je zbralo obilo ljudstva, ki so prav zvesto poslušali, kako jim je poročal g. državni poslanec, pl. Berks. Zlasti nam je ugajalo, da se trudi razbiti avstrijsko-ogersko banko v avstrijsko in ogersko, razdeliti namerjane zadruga v slovenski in nemški razdelek, znižati ceno soli in sploh skrbeti posebno za vzboljšanje kmetom in delavcem. Že vmes smo mu mnogokrat pritrjevali, na zadnje pa mu je zagrmela z vseh strani burna pohvala. — Bilo je navzočih mnogo delavcev, tudi precej rudečkarjev, na čelu jim sam njih propali kandidat Ropas. Ker ima društveno načelstvo prav resno željo, da bi zmeteno mišljenje zaslepljenih

ljudij razjasnilo in jih s tem prepričalo, kako se motijo, zato dá vsakemu, bodi si ud ali neud, domačin ali tujec, pravico govoriti: resnici se ni bati, da bi jo kedaj laž premagala. Vstane torej Ropas, mogočno vstane in izpregovori — čuj in strmi svet, zakaj tako, kakor on ne zna vsak: če zine dve, so tri neumne. Res škoda, da ni mož prišel v državni zbor; on bi bil vsaj kratkočasil srdite poslance. Ko bi bil divjal najhujši boj, izpregovoril bi bil on — in vse bi bilo bruhnilo v smeh. Ker namreč govori posebno rad o stvareh, katerih ne umeje, skrega se vsak čas s pametjo ali z resnico, in govori tako »špaso«, da te kar prisili v smeh. Kaj se hoče! Kar se črevljarček ni učil, tega črevljar ne zna. O čem je prav za prav modroval, je težko povedati, ko je tako »špaso« bilo, kar mu je šlo skozi modrih ust učeno odprtino; menda bi najbolje dopovedal, če bi dejal, da je govoril »o vsem in o ničemer«. Ropas, Ropas, zakaj si zapustil svoje šilo in bodilo in se vri-vaš v reči, ki so tebi mnogo previsoke, in govoriš reči, katerih tvoja glavica ne bo nikoli premodrovala? — Krepko in bistroumno ga je podrl in okrcal vrli g. Jean, Celjan. Potem ga je pa še g. načelnik našega društva oklestil in osmešil tako neusmiljeno, da se je vse burno smejala in krohotalo, a ubogi Ropas, slavni general južnoštajarske rudečkarjske vojske — siromaček! — je sedel ubog in »poklofután«, potem je pa tih izginil in preminil, kakor kafra in »ni b'lo ga videt' več«. — Mi smo pa g. poslancu izrekli zahvalo in zaupanje svoje in sklenili na g. Preskerja predlog resolucije zoper obstrukcijo in za jezikovno naredbo in v obče za vso in celo enakopravnost v vsem. — Potem je potovalni učitelj g. Belé zbranim kmetom razlagal prav dobro o trtoreji, zlasti o zelenem cepljenju. Splošna želja je bila, da bi ga kmalu spet videli tukaj in slišali še več o poljedelskih stvareh. — Ostali smo še dalj časa v rodoljubnej gostilnici g. Cajhna, menili se o tem in onem, smejali se prav od srca — »kako bi drugače bilo« po tako zanimivem zborovanju — in bili prav dobre volje.

Iz Ljutomera. (Občni shod) ljutomerskega političnega in gospodarskega društva. Vkljub hudej vročini in utrujenosti zarad obilnega dela med tednom zbralo se je ono nedeljo popoldne na g. Vaupotičevem vrtu v Ljutomeru lepo število zavednih mož iz celega ljutomerskega okraja. Prišli so poslušat svojega novoizvoljenega, večini do zdaj osebno še ne poznane državnega poslanca V. kurije, č. g. Josipa Žičkarja. V približno dveurnem govoru jim je razložil dozdanje neuspešno delovanje državnega zbora in jim obljubil, da se hoče z vsemi svojimi močmi potegovati tudi v prihodnje za blagor milega mu slovenskega naroda, posebič za njegovo enakopravnost v šoli in uradu. — Obče se je obsojalo med volilci nespodobno, pobalinsko vedenje nemških liberalcev v zbornici, s katero so hoteli prisiliti vlado k preklicu zelo pravičnih jezikovnih naredb na Češkem, zažranili nadaljno delovanje državnega zbora, a ubogemu ljudstvu denar iz žepa kradli. Ogorčeni pa so postali poslušalci nad najnovejšo novico, da preneha slovenska gimnazija v Celju. — Po navduševalnih besedah deželnega poslanca dr. Franca Rosine sprejela se je soglasno sledeča resolucija: »Protidržavno postopanje onih strank, ki so s svojim letošnjim nastopom v državnem zboru onemogočile vsako koristno delovanje, se kot javnega parlamenta nedostojno in Avstriji nevarno najstrožje obsoja; ob enem se izraža nujna zahteva, da vlada skrbi zakonitim potom za zagotovljenje in izvedenje enakopravnosti v šoli in uradu glede vseh slovanskih narodnostij v Avstriji.« — Ko se je še izrekla zahvala in zaupanje našemu novemu državnemu poslancu, zaključil je predsednik zborovanje. Na svidenje volilci, na prihodnjem gornjeradgorskem shodu!

Iz Kozjega. (>Gospodarsko bralno društvo<.) Prvo slovensko bralno društvo v kozjanskem okraju je sijajno in veličastno obhajalo dne 25. julija svoj rojstni dan. Ljudstva je privrelo od blizu in daleč v tako ogromnem številu, da skoro ni bilo moči vzdržavati redú. Zlasti nam je pohvalno omeniti brežjskih vrlih mož in mladeničev, katerih se je pripeljalo tri vozove. Nikakor pa tudi ne smemo prezreti slavne Št. Petrane, ki so nas razveseljevali s svojim krasnim petjem, za katerim nikakor ni zaostajal domači kozjanski pevski mešani zbor. Ker je volilni shod dolgo časa trajal, morale so se vse točke vsporeda skrócić in naglo zvršiti; kajti gostje so bili od daleč doma ter se jim je mudilo. Vrla podčetrteska godba je vso slavnost zelo povzdignila. Udov se je koj prvi dan dalo zapisati okoli 80, kar je velikega pomena za Kozje. Enoglasno izvoljeni odbor nam jamči, da bo društvo rastlo, cvetelo in obilnega sadu obrodilo. Vam pa, preblagi in dragi gostje, ki ste prišli od blizu in daleč, kar najprisrčnejša zahvala!

Iz Celja. (Pri shodu) osnovalnega odbora »Podpornega društva organistov« je bilo čez 50 udeležencev in med temi tudi 8 čč. gg. duhovnikov, za kar jim izrekamo vsi orgljavci vso čast in hvalo. Pri sveti maši so peli gospodje organisti prav dostojno in ubrano slovenske cerkvene pesmi od Foersterja in Budna in drugih domačih veščakov. Pravila so se tako uredila, da zamorejo biti udje orgljavci tudi iz drugih vladikov in s sedežem v Celju. Začasni odbor namerava prositi milostljivega knezozkofa v Mariboru za pokrovitelja društva. Vsem, ki se že oglašajo kot podporni udje, naznanjam, naj blagovolijo potrpeti na odgovor toliko časa, da nam namestništvo v Gradcu pravila pregleda in potrdi, potem bomo takoj v cenjenem »Slov. Gosp.« poročali, kdaj prične imenovano društvo delovati. Končno prijazno prosim vse taiste, ki žele o nameravi našega društva kaj več zvedeti, naj se blagovolijo obrniti do gosp. Šentjureca, organista v Ptujju, ali pa do mene v Celju. K. Bervar.

Iz Savinjske doline. (Shod na Gomilskem prepovedan.) Kat. pol. društvo za vranski okraj je za dan 25. julija napovedalo ljudski shod na Gomilskem. Tega shoda se je veselila cela spodnja Savinjska dolina od Žalca do Vranskega, na ta shod bi bilo prišlo veliko nad tisoč ljudij, toda — c. kr. okrajno glavarstvo v Celju je shod prepovedalo. Kakor smo izvedeli, je utemeljevalo svojo prepoved s tem, da je prebivalstvo na Gomilskem zelo razburjeno ter se je za slučaj shoda bati izgredov in še posebno zato, ker nameravajo tudi socialni demokratje isti dan ondi zborovati. Dobro! Prebivalstvo je razburjeno! Zakaj? Od meseca januarja sem že hujskajo ljudstvo na Gomilskem socialno-demokratični agitatorji. Sodrugi Ropas je ondi imel svoje shode in je ljudstvo slepil in ga »farbal« s svojimi budalostmi. C. kr. okrajno glavarstvo pa je dobro vedelo, da na Gomilskem ni rudokopov, ni kakih tvorniških delavcev in — vendar je te shode dovoljevalo in — se brez komisarja. Ali je potem kaj čudno, da je ljudstvo razburjeno? Vsi začudeni so povpraševali ljudje: Kakó vendar tó, da gosposka dovoljuje te shode? Na kóga je ljudstvo razburjeno? Na socialno-demokratične shode, ne pa na shode »kat. pol. društva za vranski okraj«. Naše društvo je hotelo ljudstvo ravno pomiriti in ga podučiti, kaj je resnica; zato je tudi povabilo na shod imenitnega govornika, dr. Kreka iz Ljubljane. Vse je torej željno pričakovalo shoda, a v soboto se je moralo na vse strani vranskega okraja naznaniti, da je shod prepovedan. Z društvenim shodom torej ni bilo nič. Na nasvet gosp. dr. Kreka pa se je vendar sklenilo izdati osebna vabila po § 2. društvenega zakona. Takih vabil

se je izdalo na 350, takó, da so bili vsi prostori Kočevarjeve gostilne na Gomilskem natlačeno polni. Sklicatelj je povabljenec predstavil g. dr. Kreka, kateri je v nad uro trajajočem izbornem govoru pojasnil socialne razmere in pokazal v pravi luči socialne demokrate. Govor bomo vsaj ob kratkem priobčili v jednej prih. števi. »Slov. Gospodarja«. Ljudstvo je govornika zasledovalo z največo paznostjo in je glasno pritrjevalo njegovim besedam. Vršilo se je vse v najlepšem redu, kar kaže, da se pri naših shodih ni treba bati nobenih izgredov. Polno veselja je ljudstvo zapuščalo zborovanjske prostore, dobro vedoč, da je na novo pokrepčano v boju zoper socialne demokrate.

S Frankolovega. (To in ono.) Celjski gosp. okrajni glavar pošilja raznim uradom pošte, da je zelo jezen, ker si nočejo naročiti celjskega uradnega lista. Mi smo lahko veliko bolj na glavarja jezni. Denar, ki se dobiva za uradni list, izdaja se za drug tak časnik v Celju, ki nas le zasramuje. Bedaki ste šolski, cerkveni in občinski uradi, ki dajate nasprotniku kamen, s katerim vas treska po glavi! — Jezni smo lahko na g. glavarja še veliko bolj mi iz frankolske okolice. Misijona ni bilo na Frankolovem še nikoli. Letos je bil napovedan za čas od dne 1. do 9. julija. Prigodilo se je, da je res nekaj otrok zbolelo in — okrajni glavar je misijon prepovedal. Besede bi ne rekli zoper tako prepoved, ker je nam vsem zdravje ljubo bolj ko zlato. Pa če je bolezen res nevarna, bi tudi otroci ne smeli v šolo hoditi. Ali v šolo hodijo zdaj, kakor poprej. Svetni gospodje v Celju, bodite nam vendar pravični, da bomo smeli tudi za duše kaj več storiti, kakor se dá navadno doseči od domačih duhovnikov! — Toda še nekaj! Dramlje, Zreče, Griže so postranski kraji, kjer ni posebne trgovine ali tovarn, pa imajo svojo pošto. Frankolovo je na državni cesti, župnijski, šolski in občinski urad tukajšni in iz Črešnic ima zelo veliko pisem pošiljati, 2000 ljudij v obeh župnijah se tudi veliko peča s svetom, in vendar se ni pošte. Okrajšajte nam pot in potrudite se, merodajni možje, da dobimo ali redno pošto, ali pa da bo kdo redno ob določeni uri iz Vojnika pošto donášal. Uradi in ljudje vam bodo hvaležni in za vas bode boljše!

Iz Slov. Gradca. (Cerkvena glasba.) Ministerstvo za bogočastje in nauk je dne 31. maja t. l., št. 12.512, gosp. Valentinu Stolzerju, učitelju v Razboru pri Slov. Gradcu, podelilo nagrado za gojitev cerkvene godbe. — Konservatorij na Dunaju je pregledal vse do sedaj izdane cerkvene skladbe gosp. učitelja V. Stolzerja, koje se na podlagi tega, posebno pa »Marijine pesmi«, maša »V ponižnosti klečimo« in »Missa pro Defunctis« z nova vsem prijateljem cerkvene glasbe zelo priporočajo in se dobé vse te skladbe pri imenovanemu gosp. skladatelju, kateri želi, da ga podpiramo, da mu bo mogoče, še prihodnje cerkveno godbo gojiti. N. B.

Iz Slov. goric. (Občinske volitve.) Občina Drvanja se bode na 5. junija t. l. še dolgo let z veseljem spominjala. Kaj pa je bilo ta dan tako veselega? Imeli smo občinske volitve. Že od dne 5. novembra 1892. leta je nam zapovedal in nas komandiral kot župan g. M. T., znani tudi pod imenom Bos-Martin. Kake baže človek vam je ta Bos-Martin, razumeli me bodete najlaglje, ako vam povem, da mu je lenarški paša, g. Mravljak, prijatelj, svetovalec in voditelj. Zategadel se je naš Martin pri zadnjih volitvah volilnih mož pa toliko trudil, da bi se odposlali v Maribor tudi iz naše občine možje po Mravljakovem kopitu. A že to pot se ga je smola prijel. Še bolj pogorel je gosp. župan pa dne 5. junija pri volitvah za občinski odbor. Dasiravno je bila triletna doba županovanja že meseca novembra 1895. leta pretekla, vendar se mu je občinsko komando odložiti

toliko usmililo, da so nam nove občinske volitve, čujte in strmite — za dve celi leti zavlekli. Toda kadar jabolko dozori, pade na zemljo. Dozorelo je tudi naše občinsko jabolko. Kakor nam volitve od dne 5. junija kažejo, je g. T. odzvonilo za vselej. Občani so pri tej priložnosti pokazali odločno, da za Bos-Martina več ne marajo, da mu ne zaupajo. V III. in I. volilnem razredu se ga ni nihče hotel usmiliti, a v II. razredu je prišel še v poštev s tem, da je sam zase glasoval. Kaj ne, grozdje bi zobali, pa vam je prekislo postalo? Vrli volilci, vsa čast vam, da ste tako ukrenili! G. M. T. je liberallec, torej ne gre in ne sme biti, da bi v naši lepi slovenski občini še delj časa zvonec nosil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju v Ištu je ogerski ministerski predsednik, baron Banffy, bil dvakrat v tem tednu. — Krščansko-socijalni poslanci in dunajski občinski svet so se v posebnih resolucijah izrekli zoper vlado zaradi dogodkov v Hebu in zahtevali odpravo jezikovnih uredb. Tako se širi Schönererjev duh tudi med krščanskimi Dunajčani.

Češko. Začetkom meseca septembra se skliče deželni zbor, ki bode v prvi vrsti moral delati na to, da pride do sporazumljenja med Čehi in Nemci; sicer bodo pozneje v državnem zboru nemški zagrizenci zopet samo ropotali.

Tirolsko. Pri cesarskem namestniku Merveldtu so bili stirje laški poslanci. Ker so zahtevali popolno samoupravo južne Tirolske, so se posvetovanja razbila. Vlada namreč nikakor ne dopusti, da bi se katera kronovina do cela razdelila.

Štajarsko. V Gradcu je v mnogih gostilnicah pribita prepoved: »Tu se ne sme slovanski govoriti!« Seveda, za denar pa se ne vpraša, čegav da je! — Graški, mariborski in sploh vsi mestni zastopi so pohvalili velikonemški dirindaj v Hebu. Ni čudo, saj v vseh štajarskih mestih prusaki nosijo zvonec.

Koroško. Dunajska »Leonova družba« je imela te dni v Celovcu svoj glavni zbor, katerega sta počastila tudi knezoškofa lavantinski in krški ter mnogo posvetne gospode. — Deželni predsednik Schmidt-Zabierov pojde meseca avgusta v pokoj. Vendar enkrat!

Kranjsko. Jutri, dne 30. julija se snidejo vsi slovenski državni poslanci v Ljubljani na razgovor. — Južnonemški »Sängerbund« ali zveza nemških pevcev za Kranjsko in Primorsko se je osnovala. Tako se dela nemški most do Adrije.

Ogersko. Ne samo naš avstrijski, ampak tudi ogerski vladni voz je popolnoma obtičal vsled obstrukcije v državnem zboru. Vladi nasprotne stranke ne pustijo, da bi se sprejela § 16 tiskovne postave in predlog o sladkornih premijah. Tudi se že teden dnij razpravlja o Banffyjevem predlogu, naj se posvetovanja podaljšajo na dan za eno uro. Bržčas bomo že prihodnjic poročali: Banffyjevo ministerstvo je odstopilo.

Vnanje države.

Rim. Konkordat ali pogodbo sklene sv. stolica s Srbijo. V tem konkordatu se določa, da se ustanovi v Srbiji katoliška škofija in se dovoli katoličanom raba staroslovenskega bogoslužja.

Italijansko. Dne 3. julija se je v državnem zboru žid Morpurgo spomnil svojih volilcev, beneških Slovencev, ter po krivici očital, da med njimi širi Morhorjeva družba panslavizem.

Nemško. V soboto je v pruskem državnem zboru propadel vladni predlog o društveni postavi. Zoper so glasovali tudi katoliški poslanci, ker uradniki večkrat ne znajo razločevati med socialisti in katoličani.

Rusko. Sinovjev, poslanik v Stockholmu, pride za poslanika v Carigrad, Gubastov pa na Cetinje v Črno goro. — Car Nikolaj je podaril Srbiji 40tisoč Berdanovih pušk in 25 milijonov patronov.

Srbsko. Skupščina je soglasno dovolila za vojsko poleg navadnih stroškov še nad 9 milijonov frankov in vsprejela od vlade nasvetovane vojaške spremembe. — Kralj Aleksander je odpotoval v inozemstvo; bojda si zopet gre iskat neveste.

Turško. Poslaniki evropskih velesil so se zopet začeli pogajati s turško vlado zaradi miru med Turško in Grško. Meja v Tesaliji je že določena. — Dševad-paša, novi poveljnik turških vojakov na Kreti, je že prišel na ta nesrečni otok. Za njim pa pošlje sultan 32 bataljonov vojakov iz Tesalije.

Špansko. Karlisti zlasti v Novari hudo rogovilijo, pa tudi po drugih krajih imajo mnogo prijateljev. Karlisti so že tako postali pogumni, da si v Kataloniji javno pripovedujejo, da pridejo že v enem letu na vladno krmilo.

Za poduk in kratek čas.

Krivoprisežnik.

(Konec.)

Celo noč ni mogel Šibal spati. Drugi dan pa je hudo zbolel. Hitro so poslali po zdravnika. Zdravnik pa je sinu Janezu naznanil, da je bolezen nevarna, naj pokličejo duhovnika. Močno se je Janez tega prestrašil. — Akoravno je zvedel, kaj so oče storili, vendar jih je ljubil in spoštoval kot očeta in je trdno zaupal v božjo pomoč. Ni bilo pa treba opominjati očeta, naj se z Bogom spravi. Bolnik je sam spoznal, da se mu bliža smrt. Strašna vojska je morala biti v njegovi duši, vedno se je nekaj sam s seboj pogovarjal, zdaj kakor da bi bil milo prosil, zdaj zopet nekaj glasno klical in z rokama okoli sebe mahal. Sin Janez ves prestrašen, je celo noč pri očetu prebedel.

V jutro je Šibal nekoliko utihnil, potem ko je bil izgovoril besede »Vse hočem popraviti, vse!« Oko bolnika je pogledalo britko martro na steni. »O moj Jezus, moj Jezus!« slišalo se je iz ust bolnikovih. »Ali mi boš odpustil moj veliki greh, ali se me boš usmilil?« — »Gotovo, ljubi oče, rekel je milo sin, gotovo vam bo usmiljeni Jezus odpustil. Saj je še desnemu razbojniku odpustil, ko je videl njegovo pravo srčno žalost nad grehi!«

Bolnik je močje pogledal sina in mu je tiho rekel: »Pošlji po starega Kodelo, po Klimovca in g. duhovnika. Čutim, da se mi bliža smrt in zato se hočem še pred smrtjo z Bogom in z ljudmi spraviti in vse popraviti, in potem naj dobri Bog z menoj stori po svoji neskončni modrosti!« Samega veselja, da so se oče spreobrnil, poljubi sin roko svojemu očetu in hiti, da njih voljo izpolni.

Hitro sta prišla sosed Kodela in Klimovec, hlapec pa je napregel in se peljal po g. duhovnika. Bolnik se obrne proti Kodeli, s solzami v očeh, steguje roko k njemu, rekoč: »Ljubi sosed, odpusti mi vse, kar sem se zoper tebe pregrešil. Vso škodo ti hočem popraviti.«

»Bog ti odpusti ljubi sosed, in tudi jaz ti vse odpustim« reče Kodela in mu poda svojo desnico. Potem se še obrne bolnik do Klimovca in tudi njo prosi za odpuščenje, da jo je hotel goljufati za 100 gl.

Prosil je še Šibal, naj zdaj preberejo pismo, katero